

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, proti povinnej **M. A.**, bývajúcej v X., Nám. M. č. X., **o vymoženie 967,94 €** s prísl., vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 27 Er 531/2008, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. novembra 2014 sp. zn. 10 CoE 241/2014, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**

Dovolanie **o d m i e t a.**

Povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením z 20. septembra 2013 č.k. 27 Er 531/2008-34 exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku, vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa, keďže spotrebiteľovi odopiera prístup k všeobecnému súdu a núti sa neodvolateľne podrobiť rozhodcovskému konaniu. Predmetná doložka je preto neprijateľná zmluvná podmienka a v dôsledku toho neplatná (§ 53 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka). Neplatnou rozhodcovskou doložkou, nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu medzi oprávnenu a povinnou, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 27. novembra 2014 sp. zn. 10 CoE 241/2014 návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol a potvrdil vecnú správnosť výroku o zastavení exekúcie. Uviedol, že nie sú dôvody na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.) a súd prvého stupňa, ktorý bol v danom prípade povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a svoje zistenia správne právne posúdil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku v podobe rozhodcovskej doložky. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať spor účastníkov konania, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali ako s účastníkom s tým, kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.), 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. konali hoci nebol podaný návrh na začatie konania (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Na podklade uvedeného oprávnená žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň navrhla dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

I. K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia zo 14. mája 2013 sp. zn. 3 ECdo 46/2013, 3 Co 44/2013, 3. júla 2013 sp. zn.

3 ECdo 76/2013 a 3. júla 2013 sp. zn. 3 Cdo 34/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania.

V danom prípade išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka, Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

II. V ďalšom dovolací súd bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky žiadneho z nich. Dovolanie oprávnenej preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolateľka v dovolaní podanom na súde prvého stupňa dňa 22. januára 2015 namietala naplnenie dovolacích dôvodov v zmysle § 237 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ O.s.p. (v súčasnosti podľa § 237 ods.1 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ O.s.p. K týmto namietaným dovolacím dôvodom súd dodáva, že s účinnosťou od 1.januára 2015 došlo k zmene právnej úpravy a podľa § 237 ods. 2 O.s.p., nie je dovolanie prípustné z dôvodov uvedených § 237 ods. 1 O.s.p. (predtým § 237 O.s.p.) proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok. V danom prípade teda dovolateľka podala dovolanie proti rozhodnutiu vydanému podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, proti ktorému nie je zo žiadneho z dôvodov uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. prípustné podať dovolanie. Prípustnosť dovolania oprávnenej teda nemožno vyvodiť ani z ustanovení § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p.

K ostatným dovolacím dôvodom namietanými dovolateľkou t.j. že konanie je postihnuté inou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení v zmysle § 241 ods. 2 písm c/ O.s.p. dovolací súd dodáva, že sú síce relevantnými dovolacími dôvodmi ale tieto dôvody sami o sebe prípustnosť dovolania dovolateľky nezakladajú.

Vzhľadom na to že prípustnosť dovolania oprávnenej nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia § 236 O.s.p. a nasl., odmietol dovolací súd jej dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. marca 2016

JUDr. Libor Duřa, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová